

om dette Flertal havde stillet **Ændringsforslag** til det Forslag, der var vedtaget efter dets Indstilling. Det forekommer mig dernæst at være en lige saa vidt dreven Fordring at stille til Mindretallet her i Salen, at det skulde stille positive **Ægglingsforslag** til et Forslag, som det i alle Maader fandt forsvareligt og godt, endogsaa efter at vi havde faaet den Erklæring fra Flertallet, som den ærede **Ordfører** under 2den Behandling omtalte, nemlig at „Udvalget“ — hvilket dog maa være en Fortalelse eller en Trykfeil istedetfor „Udvalgets Flertal“ — havde ønsket, at Regjeringen havde forlangt endnu Mere, men at han mente, at Liden ikke var til at stille selvstændige Forslag. Denne Udtalelse forekommer mig i en særlig Grad at antyde, at Flertallet var utilbøjeligt til **Smødekommens** overfor Mindretallet. En saadan Utilbøjelighed forekommer mig besynderlig, eftersom det Forslag, der var overgivet til Udvalgets Drøftelse, ikke synderlig afveg fra den **Lønningslov** for **Toldvæsenet**, som i forrige Samling blev vedtagen her i Thinget med saa stor Tilfredshed, fra alle Sider. Naar jeg siger dette, skal jeg tillade mig at henlede **Opmærksomheden** paa, at den høitærede **Finansminister** sluttede sit første Foredrag under 1ste Behandling ifjor med at sige, at han kunde ikke Andet end i dets Helhed anbefale det foreliggende Forslag til det ærede Thing, og at det ærede 5te Medlem for 9de Kreds (Brasch) udtalte ifølge Tidenden Sp. 1591: „Jeg indrømmer, hvad den høitærede Minister stærkt fremhævede, at Lovforslaget ellers som Helhed betragtet maa siges at være meget tilfredsstillende.“ Det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Schlegel) fandt Anledning til at stille Forslag om, at Thinget dog burde drøfte Forslaget i et Udvalg, men dette fraraadedes kraftig af det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Andræ), af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Krieger) og af det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Drenbøll). Jeg tror saaledes med nogen Ret at kunne sige, at **Toldvæsenets Lønningslov** blev vedtagen efter meget bifaldende Udtalelser fra de forskellige Sider i dette Thing, og jeg kan derfor ikke forklare mig, hvorledes Flertallet saa har kunnet stille sig saa uvillig til at komme Mindretallet imøde ligeoverfor dette Lovforslag. Mindretallet kan ikke se nogen synderlig Grund til at lønne denne Klasse af **Embedsmænd** høiere, ialtsaa end **Toldvæsenets Embedsmænd**, thi nogen Forskjel derimellem ser Mindretallet ikke. Der er kun den mere formelle Forskjel, at **Lønningsudvalget** ganske vist nu har en anden Formand, men det kan vist neppe antages at have haft nogen Indflydelse i denne Retning. Jeg skal ikke give efter for den Tilskyndelse, som jeg maatte have til at stemme imod denne Lov; jeg vil vise min Beredvillighed til at fremme denne Sag ved, at jeg ikke skal stemme imod den. Jeg kan altsaa idag svare: „stemmer ikke“.

Formanden: Jeg behøver neppe at advare mod det Uheldige i at komme videre ind paa, hvad Udvalget i det andet Thing, dets Flertal eller Mindretal, formentlig burde have gjort eller ikke have gjort. Heller ikke Landsthingets egne Udvalgs Forhandlinger drages med Held frem her i Salen.

Ordføreren (Suel): Jeg skal i Anledning af de Ytringer, der nu fremkom, tillade mig at udtale, at jeg ikke har draget særlig frem, hvad der er passeret i Udvalget her i Landsthinget; jeg har kun lige overfor Udtalelsen i Betænkningen om **Smødekommens** sagt, at vi ikke kjendte noget som helst **Ændringsforslag**, stillet nogetsteds, om hvilket man kunde slutte sig; der forelaa ikke for Udvalget andre **Ændringsforslag** end dem, Flertallet havde stillet. Det var det, jeg tænkte paa, da jeg talte om Mindretallets Ytring om at vise **Smødekommens**; jeg har ikke set nogen saadan. Efter den høitærede **Formands** Ytringer skal jeg lade det ærede **Medlems** Bemærkning om, hvad der er passeret i det andet Thing, fuldstændig udenfor Betragtning; men der er dog een Ting, jeg vil tillade mig at sige fast, og det er, at det ærede **Medlem** henlede **Opmærksomheden** paa **Toldvæsenets Lønninger** og vilde gjøre dem anvendelige paa **Postvæsenet**. Det var en Ytring, der glædede mig ganske overordentlig, thi **Toldloven** har jo givet hele **Toldembedsstanden** et ikke ubetydeligt Tillæg, medens det ærede **Medlem** og hans **Benner** negte hele den øvrige **Embedsstand** et nødtørftigt og endogsaa meget ringe Tillæg. Denne Ytring af det ærede **Medlem** om **Toldloven** giver mig altsaa endnu større Haab om, at der begynder at røre sig en Følelse hos det ærede **Medlem** og hans **Benner** af, at man dog ogsaa bør komme den øvrige **Embedsstand** til Hjælp.

S. C. Hansen: Jeg tror ikke, at jeg har refereret i den ærede **Ordførers** Udtalelser ved anden Behandling urigtig. Jeg skal ikke trætte det høie Thing med at oplæse det ærede **Medlems** Udtalelser, men kun henvisse til Tidende Sp. 1330—33, hvor de findes. Naar de **Herrer** der vil se efter, tror jeg, det vil erkjendes, at jeg har været fuldt berettiget til at udtale mig saaledes, som jeg gjorde. Naar den ærede **Ordfører**, forsaavidt jeg opfattede ham rigtig, udtalte, at der ikke ved det her oversendte Lovforslag blev givet **Postembedsmændene** noget Tillæg, tror jeg dog, at der vil blive givet ikke ringe Tillæg, og hvis jeg ikke husker feil, udtalte ogsaa **Ordføreren** for **Højremindretallet** i **Folkethinget**, at der blev givet et Tillæg af 18—20 pCt. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.